

Je zřejmé, že dané téma je velice aktuální díky očekávání přijetí 14. směrnice o přemístění sídla společností. Z postupného vývoje tohoto institutu lze vyvodit, že zpracovávané téma není a jistě ještě dlouhou dobu nebude z perspektivy Evropské unie a jejích členských států zcela vyřešeno.

Je však patrné, že harmonizačnímu úsilí evropského práva obchodních společností více konvenuje směricová úprava. Jejím prostřednictvím může Komise bezesporu snáze nastavit vhodný rámec možností společností z členských států EU přemísťovat jejich sídlo přes hranice, a to o poznání efektivněji než prostřednictvím *ad hoc* žalob k ESD napadajících neplnění závazků členských států vyplývajících z čl. 43 až 48 Smlouvy o ES. Lze tedy předpokládat, že Komise splní své předsevzetí a předloží připravený návrh směrnice o přemístění sídla Evropskému parlamentu. Je otázkou, zda se již takto připravený návrh nezmění, i když vzhledem k postojům Evropské unie, která se snaží o postupnou harmonizaci právních řádů, se nedá očekávat, že by po vzoru ESD podporovala vzájemnou soutěž právních řádů. I když Komise podrobila tento návrh veřejné diskuzi a vyhodnotila jeho zpracování jako akceptovatelné pro široké spektrum subjektů, není však schopna zaručit, že v průběhu schvalování nedojde k odmítnutí nebo podstatné změně takto připraveného návrhu díky lobbyistickým tlakům, kterým vyhovuje stávající úprava, tedy výše zmíněvaná soutěž právních řádů jednotlivých členských států. Využit výhodnější právní úpravy různých států je a vždy bude pro

⁹⁸ M. Pauknerová – České obchodní společnosti v EU z pohledu rekodifikace mezinárodního práva soukromého, Pocta Antonínovi Kandovi k 75. narozeninám. 1. vyd. Plzeň : Aleš Čeněk, 2005, str. 139.

společnosti natolik ekonomicky lákavá, než aby se ji vzdaly ve prospěch striktním podmínkám státu usazení.

Dá se však navzdory skeptickým názorům očekávat, že přijetím 14. směrnice o přemístění sídla dle předloženého původního znění dojde harmonizací právních řádů k všeobecnému konsenzu mezi členskými státy v otázce přemístění sídla kapitálových společností. Lze přepokládat, že přijetím takto upravené směrnice, která upřednostňuje jednu z protikladných teorií, bude muset dojít ke změně právních řádů těch členských států, které vyznávají teorii založení. V takovém případě bude otázkou, jak se členské státy, původně prosazující princip založení, zachovají. Buď zcela „opustí“ původně uznávaný princip a začnou aplikovat v souladu se směrnicí princip sídla u všech forem společností, ať se bude jednat o společnosti spadající do úpravy směrnice, či společnosti ze třetích států, nebo jen upraví materii pro kapitálové společnosti z členských států Evropské unie a ostatní formy společností budou moci využívat původně uznávaný princip založení.